

Mašinsko učenje

profesor: Prof. Dr. Milan Milosavljević

asistent: doc. dr. Vladimir Matić

email: vmatic@singidunum.ac.rs

PITANJE 1. UVOD U IPYTHON: NUMPY, SCIPY

Uvod u Ipython:: NumPy, SciPy

Kratak uvod u NumPy - Numerical Python biblioteku

```
In [1]: # "#" Ovo je znak za komentar.  
        # Uvezli smo biblioteku numpy kao instancu np koristeći komandu import  
  
import numpy as np
```

```
In [2]: # np sada možemo koristiti u velikom broju primera.  
        # ukoliko otkucamo np. i pritisnemo TAB dobićemo listu mogućih funkcija  
  
        # kreiramo niz od 6 elemenata  
a = np.array([0, 1, 2, 3, 4, 5])
```

```
In [3]: # a * 3 u slučaju da je a numpy instanca, množi se svaki element sa 3  
a = a * 3
```

Uvod u Ipython:: NumPy, SciPy

Ovo je vazan koncept u NumPy-ju (slican kao i u Matlabu). # Vectorization:: moguće je procesirati nizove na brz način bez koriscenja loop petlji

```
In [4]: print (a)
```

```
[ 0  3  6  9 12 15]
```

```
In [5]: # ovim smo generisali numericki niz od 6 elemenata.  
# mozemo proveriti dimenzije niza. U ovom slucaju rezultat 1 nam  
# govori da se radi o vektoru.  
a.ndim
```

```
Out[5]: 1
```

```
In [6]: # komandom reshape mozemo promeniti oblik niza. Od 1D niza (1x6), mozemo kreirati matricu, 2D niz, dimenzija (2 x 3)  
a.reshape(2,3)
```

```
Out[6]: array([[ 0,  3,  6],  
               [ 9, 12, 15]])
```


Uvod u IPython:: NumPy, SciPy

```
In [8]: b = np.zeros((3,4))
```

```
In [9]: b
```

```
Out[9]: array([[ 0.,  0.,  0.,  0.],  
               [ 0.,  0.,  0.,  0.],  
               [ 0.,  0.,  0.,  0.]])
```

```
In [10]: x = np.array([[1., 2., 3.], [4., 5., 6.]])
```

```
In [11]: print(x)
```

```
[[ 1.  2.  3.]  
 [ 4.  5.  6.]]
```

```
In [12]: x * 3
```

```
Out[12]: array([[ 3.,  6.,  9.],  
                [12., 15., 18.]])
```

Indeksiranje

Uvod u Ipython:: NumPy, SciPy

Indeksiranje

```
In [13]: N = 10  
x = np.arange(N)
```

```
In [14]: # ovom naredbom type mozemo proveriti koji je tip podataka x. --> numpy.ndarray  
type(x)
```

```
Out[14]: numpy.ndarray
```

```
In [15]: print(x)  
  
[0 1 2 3 4 5 6 7 8 9]
```

```
In [16]: # Indeksiranje pocinje od 0, do N-1  
x[0]
```

```
Out[16]: 0
```

```
In [17]: print(x[1], x[5], x[-1])  
  
(1, 5, 9)
```

```
In [18]: print(x[2:5])  
  
[2 3 4]
```

Uvod u Ipython:: NumPy, SciPy

Funkcije za brzo procesiranje pojedinačnih elemenata niza

"Element-wise processing". U Matlabu se za ovo koristila tacka, npr. ".*"

```
In [19]: x = np.array(range(10))
```

```
In [20]: print (x)
```

```
[0 1 2 3 4 5 6 7 8 9]
```

```
In [21]: np.sqrt(x)
```

```
Out[21]: array([ 0.          ,  1.          ,  1.41421356,  1.73205081,  2.          ,  
                2.23606798,  2.44948974,  2.64575131,  2.82842712,  3.          ])
```

```
In [22]: x
```

```
Out[22]: array([0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9])
```

```
In [23]: x = np.sqrt(x)
```

```
In [24]: t = np.arange(1000, dtype=float)
```

```
In [25]: t = t / 1000.0
```

```
In [26]: x = np.cos(2*np.pi*3*t )
```


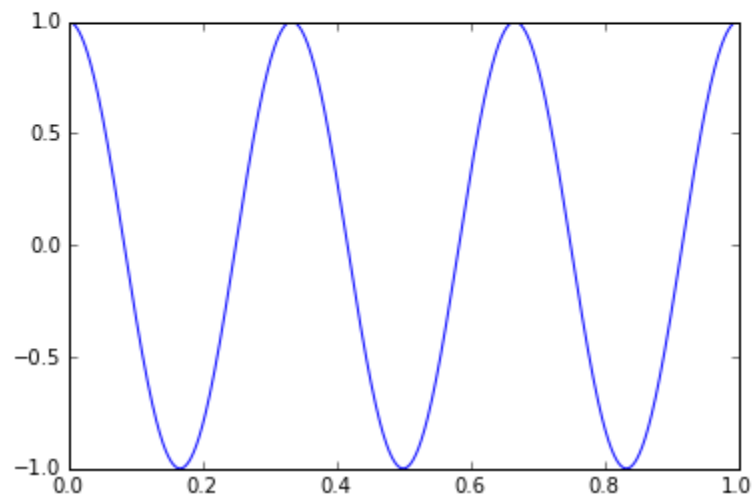
Uvod u Ipython:: NumPy, SciPy

```
In [27]: t2 = np.arange(0,1, 0.001)
```

```
In [28]: import matplotlib.pyplot as plt
```

```
In [29]: plt.plot(t,x)
```

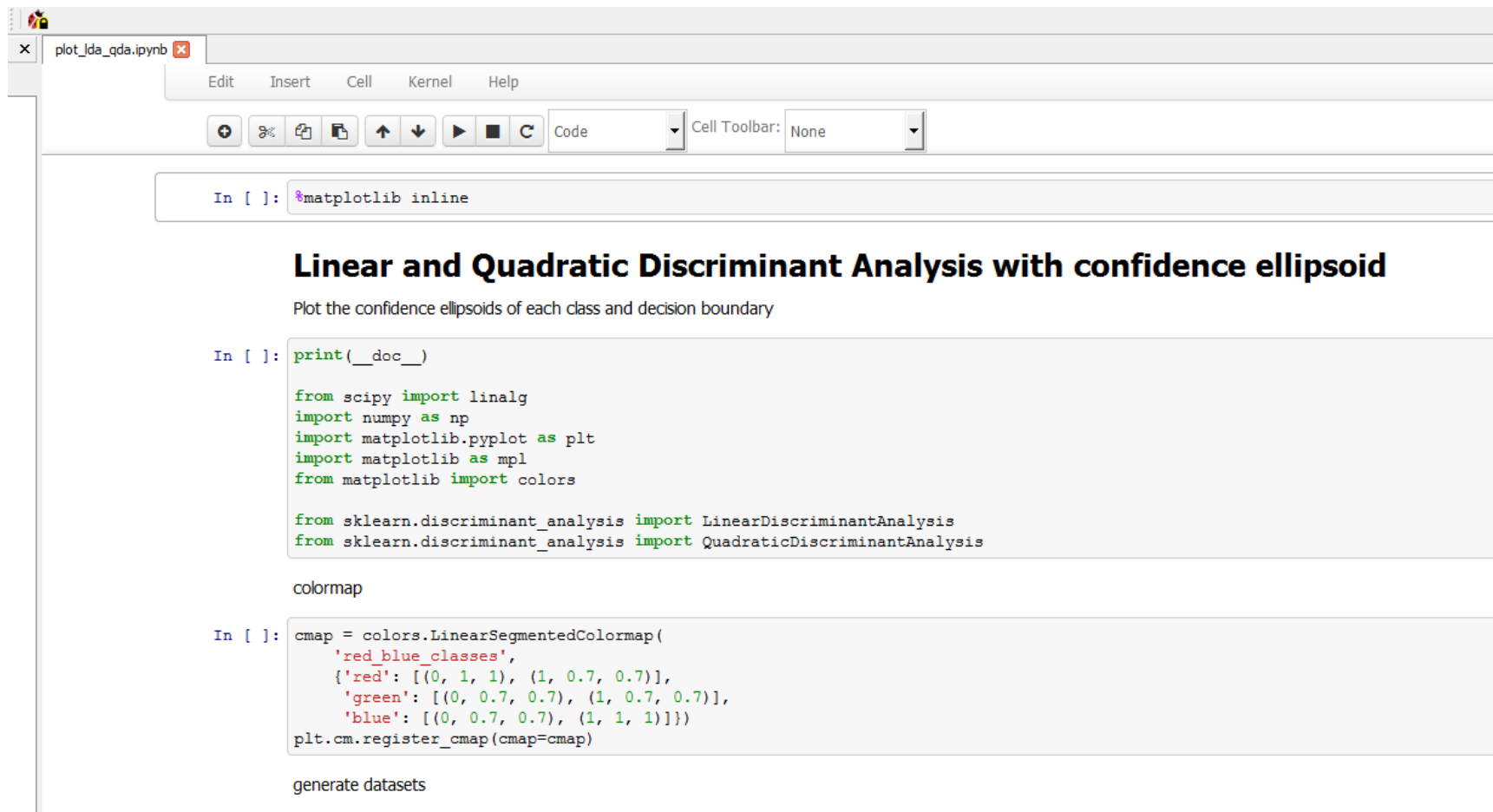
```
Out[29]: [<matplotlib.lines.Line2D at 0x8f5e588>]
```


PITANJE 2. LINEARNI KLASIFIKATORI

Linearni klasifikator – primer u .ipynb

The screenshot shows a Jupyter Notebook window titled 'plot_lda_qda.ipynb'. The interface includes a menu bar (Edit, Insert, Cell, Kernel, Help) and a toolbar with icons for saving, undo, redo, and running code. The first code cell contains the command `%matplotlib inline`. The second cell is titled 'Linear and Quadratic Discriminant Analysis with confidence ellipsoid' and contains the following text: 'Plot the confidence ellipsoids of each class and decision boundary'. The third code cell contains the following Python code:

```
In [ ]: print(__doc__)

from scipy import linalg
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
import matplotlib as mpl
from matplotlib import colors

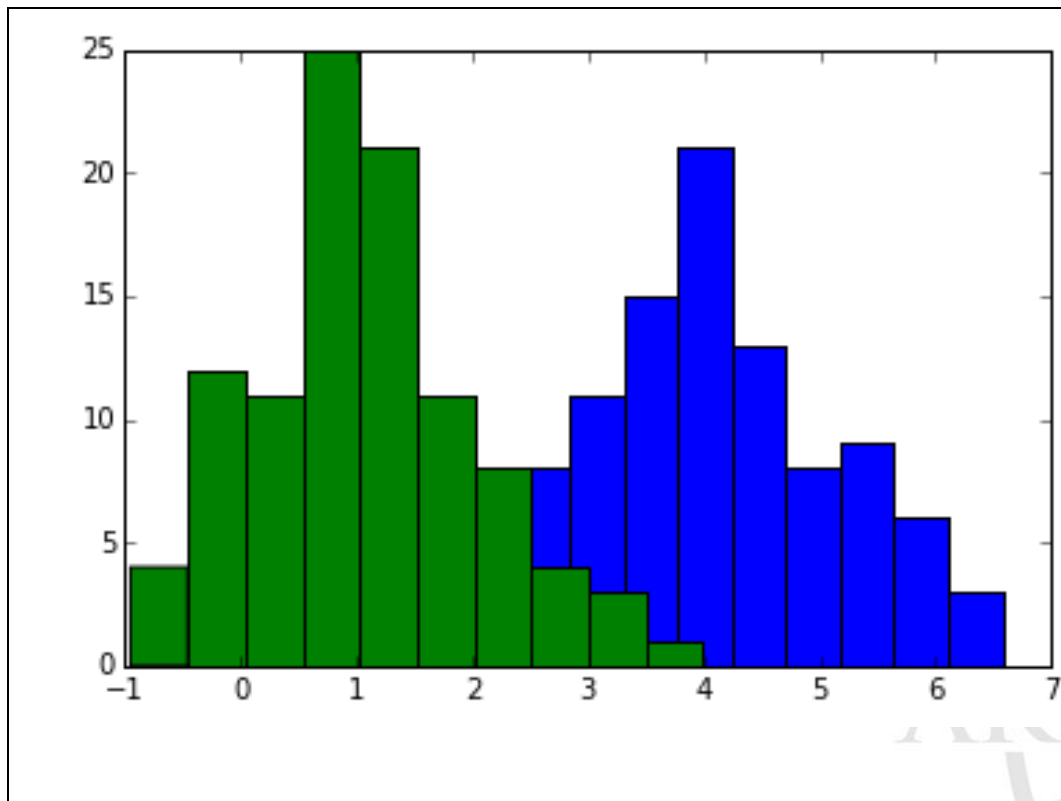
from sklearn.discriminant_analysis import LinearDiscriminantAnalysis
from sklearn.discriminant_analysis import QuadraticDiscriminantAnalysis

colormap

In [ ]: cmap = colors.LinearSegmentedColormap(
    'red_blue_classes',
    {'red': [(0, 1, 1), (1, 0.7, 0.7)],
     'green': [(0, 0.7, 0.7), (1, 0.7, 0.7)],
     'blue': [(0, 0.7, 0.7), (1, 1, 1)]})
plt.cm.register_cmap(cmap=cmap)
```

The fourth cell contains the text 'generate datasets'.

Linearni klasifikator


```
In [1]: import matplotlib.pyplot as plt
```

```
In [2]: import scipy as sp
```

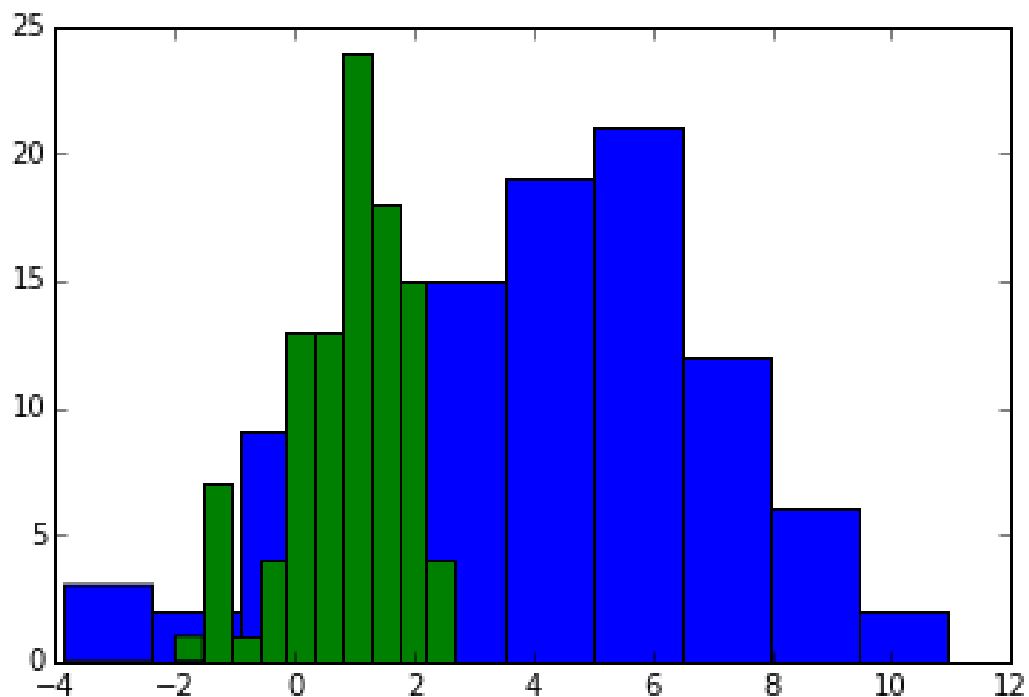
```
In [36]: x = sp.random.normal(1,1,100)
```

```
In [37]: # y = sp.random.normal(4,1,100)  
y = sp.random.normal(4,3,100)
```

```
In [38]: plt.hist(y)  
plt.hist(x)
```

S obzirom da su na slici raspodele dveju rapodela $N(1,1)$ i $N(4,1)$ – Normalna gausova raspodela, intuitivno je jasno da granicu podele treba postaviti na 2.5, kako bi se maksimizovala razlika izmđu centara.

Linearni klasifikator

U ovom slučaju, povećali smo varijansu “plave” raspodele. Ona je sada $N(4,3)$ i vidi se da je raspodela šira u odnosu na prethodni slučaj. Klasifikacija sada deluje “teža”, a da bismo umanjili broj pogrešno klasifikovanih elemenata, potrebno je granicu pomeriti u levu stranu u odnosu na tačku 2.5. Primetimo da je ovde linearna klasifikacija ustvari “prag” vrednost (engl. threshold).

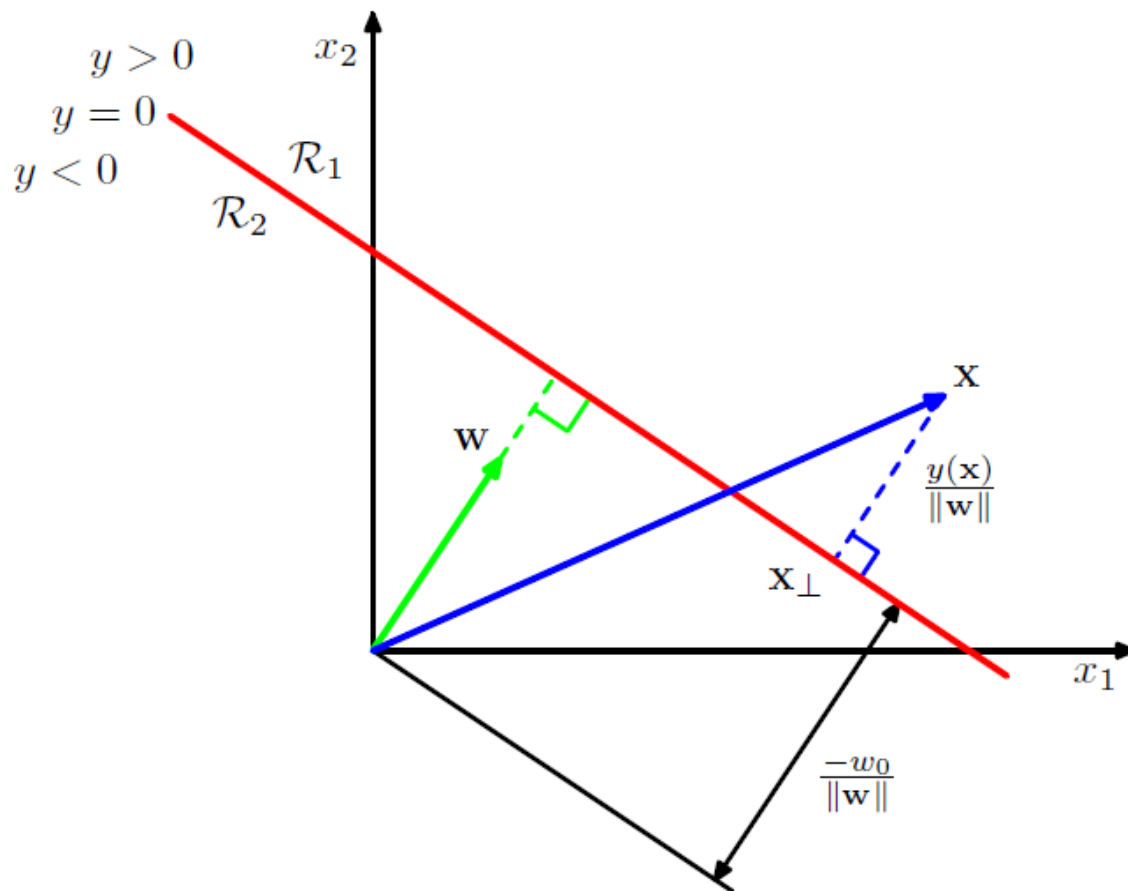
Linearni klasifikator

- Najjednostavniji matematički oblik linearnog klasifikatora dat je sledećom jednačinom koja predstavlja linearnu funkciju ulaznog vektora \mathbf{x} :

$$y(\mathbf{x}) = \mathbf{w}^T \mathbf{x} + w_0$$

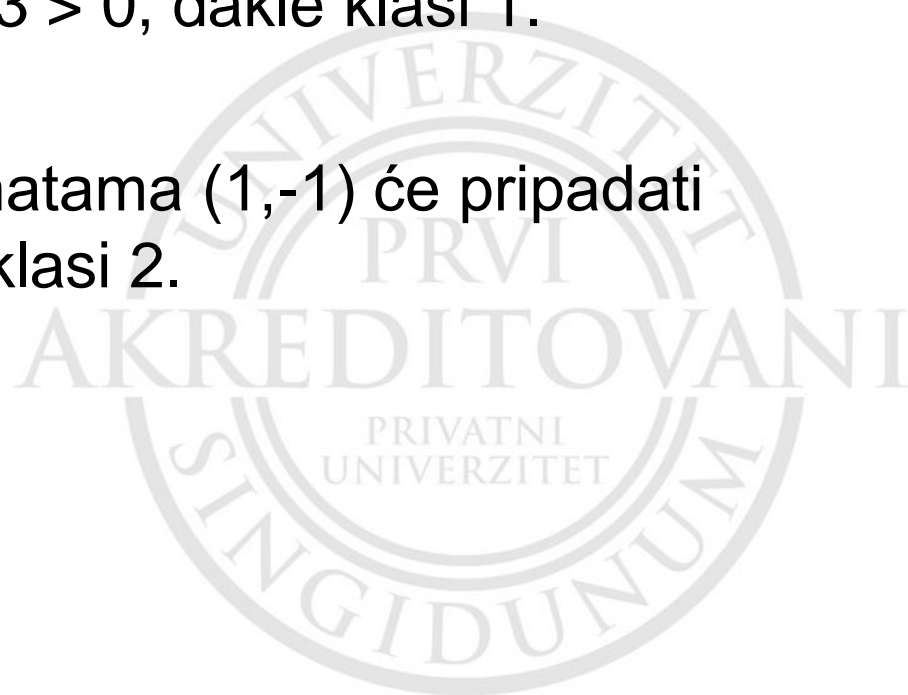
- \mathbf{w} - se naziva težinski vektor (engl. weight vector), dok se w_0 naziva pomerač (bias) ili prag (threshold). Ulazni vektor pridružuje se klasi C1 ako je $y(\mathbf{x}) \geq 0$ i klasi C2 u suprotnom slučaju.

Linearni klasifikator - ilustracija

Primer

- Neka je linearna diskriminaciona funkcija data relacijom $y(x) = 2 \cdot x_1 + 3 \cdot x_2 - 4$
- Ukoliko su koordinate $(x_1, x_2) = (2, 1)$ ova instanca će pripadati klasi $2 \cdot 2 + 3 \cdot 1 - 4 = 3 > 0$, dakle klasi 1.
- Slično tome, tačka sa koordinatama $(1, -1)$ će pripadati $2 \cdot 1 + 3 \cdot (-1) - 4 = -5 < 0$, dakle klasi 2.

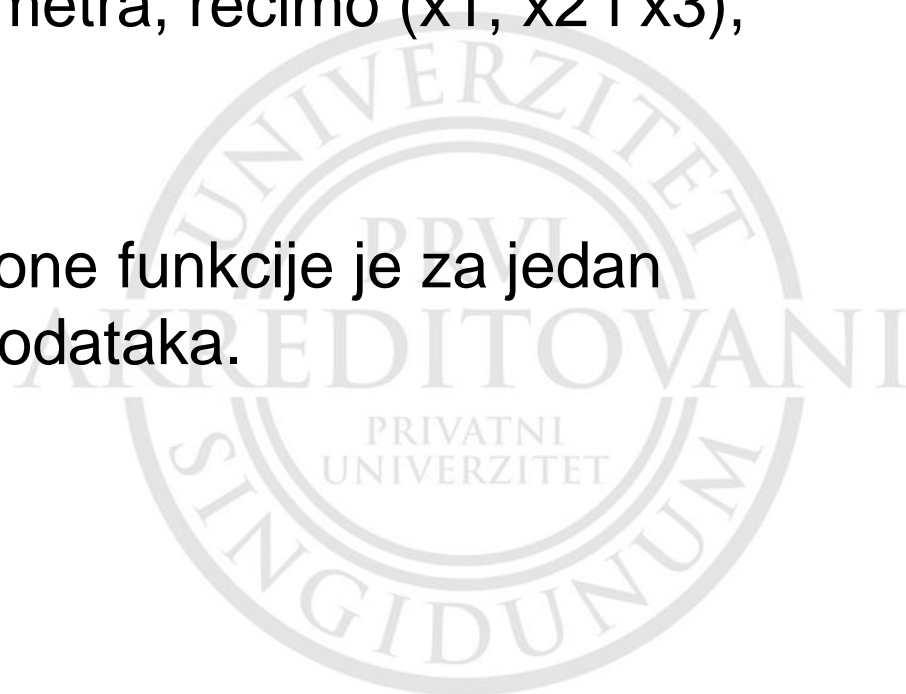

- Posmatrajući jednačinu

$$y(\mathbf{x}) = \mathbf{w}^T \mathbf{x} + w_0$$

- jasno je da je zadatak projektovanja linearnog klasifikatora da se odrede koeficijenti \mathbf{w} i w_0 .
- Jedna od metoda je korišćenje metode najmanjih kvadrata.
- Međutim, za razliku od linearne regresije, mnogo efektnija metoda za linearnu klasifikaciju je Linearna Diskriminantna Analiza (LDA). Takođe, zove se još i Fischer-ova analiza po Fischeru koji ju je definisao 1938. godine.

- Primetimo takođe, da u zavisnosti od ulazne dimenzije vektora x , zavisi i funkcija odluke.
- Kada je x dimenzije 2, funkcija odluke je prava. U slučaju da ulazni vektor x ima 3 parametra, recimo $(x_1, x_2$ i $x_3)$, funkcija odluke biće ravan.
- Dakle, dimenzija diskriminacione funkcije je za jedan manja od dimenzija ulaznih podataka.

- Razmotrimo sada opštiji klasifikacioni problem sa dve klase, gde je dimenzija vektora \mathbf{x} jednaka 2. Neka klasi C_1 pripada N_1 elemenata, dok klasi C_2 pripada N_2 elementa. Vektori srednjih vrednosti za ove dve klase date su sledećim formulama:

$$\mathbf{m}_1 = \frac{1}{N_1} \sum_{n \in C_1} \mathbf{x}_n,$$

$$\mathbf{m}_2 = \frac{1}{N_2} \sum_{n \in C_2} \mathbf{x}_n$$

- Najjednostavniji pristup bi bio da se kao i u prethodnom slučaju maksimizuje rastojanje centara koji su projektovani na osu y ,

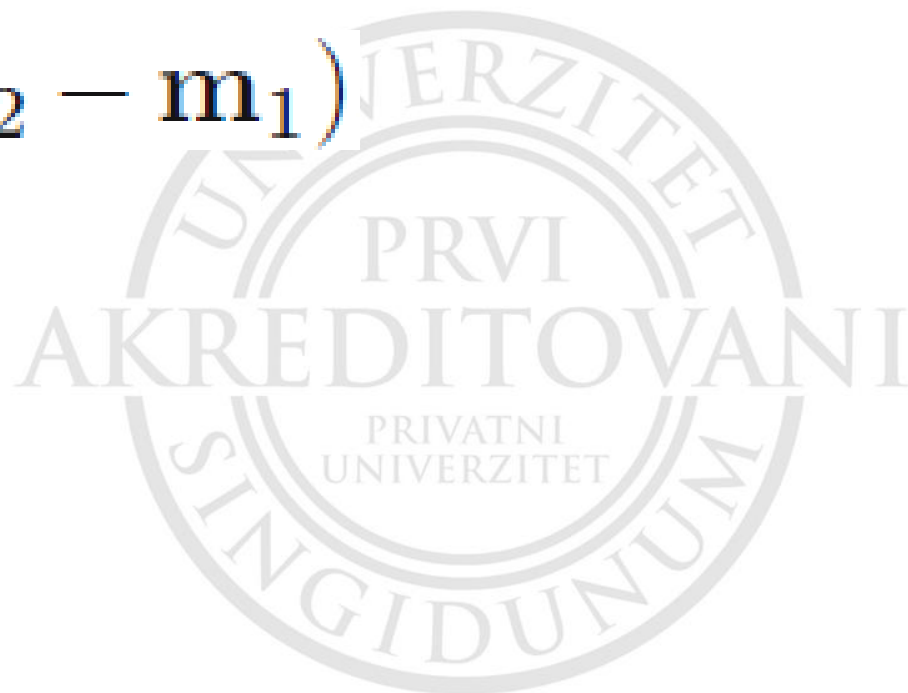
$$m_2 - m_1 = \mathbf{w}^T (\mathbf{m}_2 - \mathbf{m}_1)$$

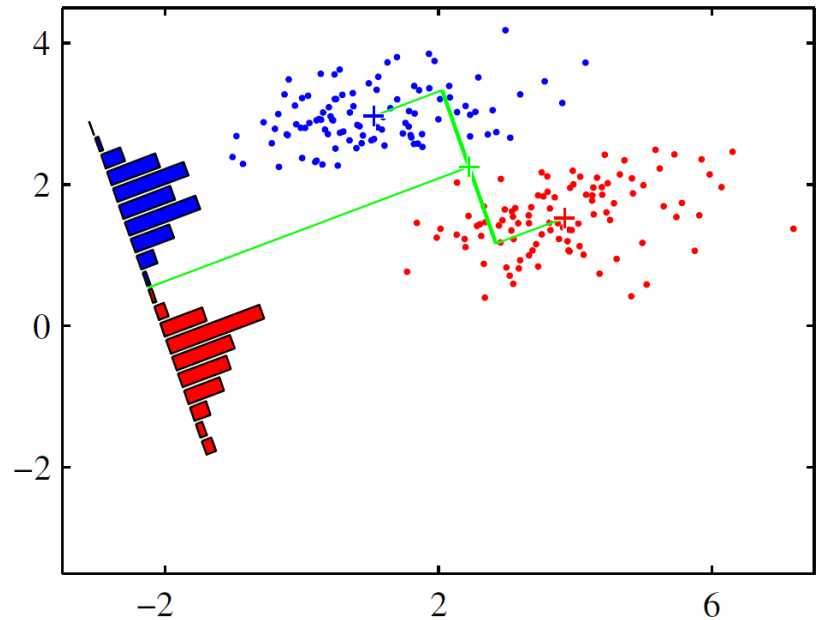
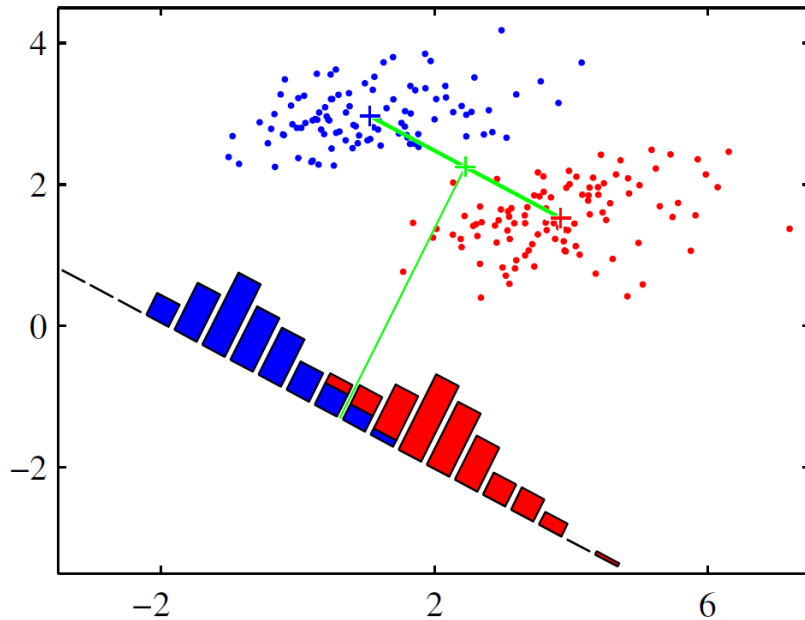
$$m_k = \mathbf{w}^T \mathbf{m}_k$$

- $\gg m_k$ – je dakle vrednost centra klastera projektovana na y osu.

- Uvođenjem ograničenja za parametre w , suma($w^2=1$) i dalje korišćenjem Lagranževih multiplikatora za rešavanje maksimizacionog problema sa ograničenjem dobijamo:

$$w \propto (m_2 - m_1)$$

Projektovani centar klastera
 minus vrednost koja ce
 predstavljati varijansu. želimo
 da maksimizujemo razliku
 projektovanih centara.

- Neka je projekcija podataka na jednodimenzionu osu y data sledećom formulom.

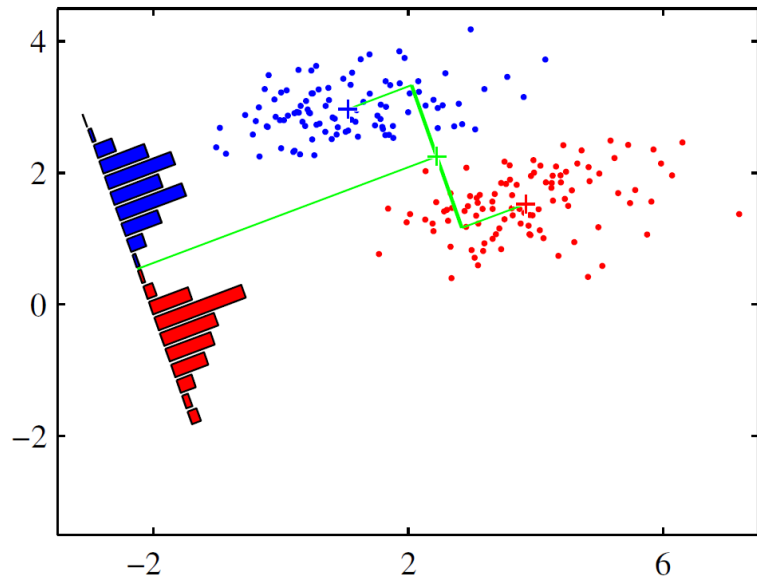
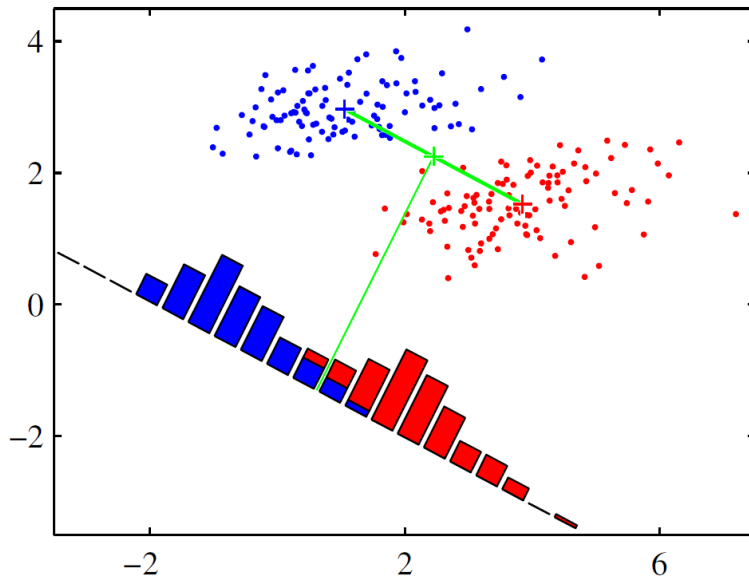
$$y = \mathbf{w}^T \mathbf{x}.$$

- Klasifikaciju možemo izvršiti kao i u prvobitnom primeru uvođenjem praga. Ukoliko je y veće od neke vrednosti w_0 , element pripada prvoj klasi i obrnuto.
- Unutar klasna varijansa (rasejanje), data je onda sledećom formulom:

$$s_k^2 = \sum_{n \in \mathcal{C}_k} (y_n - m_k)^2$$

$$y_n = \mathbf{w}^T \mathbf{x}_n \quad s_1^2 + s_2^2.$$

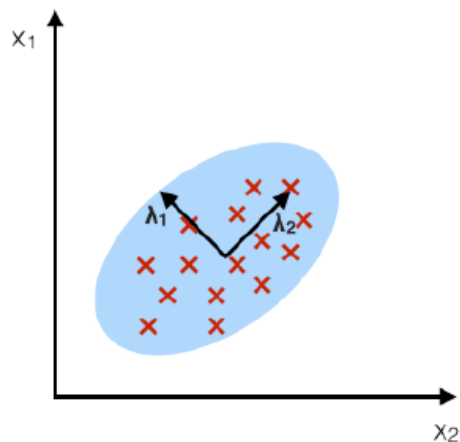
$$J(\mathbf{w}) = \frac{(m_2 - m_1)^2}{s_1^2 + s_2^2}$$

PCA vs. LDA

PCA:

component axes that maximize the variance

LDA:

maximizing the component axes for class-separation

